

[Boye Meyer.]

noget at sige til, at en lovgivning som denne indeholder bemyndigelsesbestemmelser, der giver administrationen adgang til nærmere udformning af de i loven indeholdte regler, men i så fald må bemyndigelsen være nøje afgrænset og ikke som her af uoverskuelig rækkevidde. Til gengæld findes der imidlertid også i forslaget beføjelser for indenrigsministeren, som ikke giver anledning til betænkeligheder. Som eksempel herpå kan anføres § 12, stk. 4, om anvendelse af farvnings- og konserveringsmidler, og stk. 5 vedrørende erstatningsvarer, noget, jeg finder ganske rimeligt.

Jeg har med disse bemærkninger fremført mine principielle synspunkter og kan iøvrigt tilsige mit partis støtte til en saglig behandling af forslaget.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ærede ordførere for det venlige tilsagn om at ville medvirke til lovforslagets gennemførelse. Der er ganske vist fremført mange indvendinger, indvendinger, som jeg imidlertid forstår at også ærede medlemmer selv anser for bedre egnede til drøftelse i et udvalg. Jeg skal derfor ikke komme ind på alle disse spørgsmål, hvad der måske ellers kunne være anledning til, men nøjes med at knytte nogle få bemærkninger til enkelte af de fremførte udtalelser.

Flere af de ærede ordførere har advaret imod at iværksætte unødvendige kontrolforanstaltninger. Jeg er helt enig i, at lovens kontrolbestemmelser selvfølgelig ikke bør anvendes til ufornuddent posekiggeri, og det er jo også rigtigt — som anført fra forskellig side —, at adskillige af de kontrolbestemmelser, de indgreb, loven giver bemyndigelse til, både kan volde nogen ulejlighed og også medføre bekostning for de forskellige erhvervsvirksomheder. Jeg er derfor helt enig i, at ufornudden kontrol ikke bør iværksættes. På den anden side må det imidlertid erkendes, at den gældende levnedsmiddellov er forældet og utilstrækkelig — det har jeg set så mange eksempler på gennem sager, der har været mig forelagt i den korte tid, jeg har været minister for sundhedsvæsenet.

Der er jo to ting at tage hensyn til. På den ene side må man drage omsorg for, at levnedsmidler, der er beregnet til salg, fremstilles under forhold, som tilfredsstiller rime-

lige krav til renlighed og sundhed, og at de indeholder de bestanddele, de påberåber sig at indeholde. På den anden side må der lægges vægt på, at de kontrolforanstaltninger, der iværksættes, ikke bliver mere omfattende og heller ikke mere bekostelige end højst nødvendigt, og at de endelig gennemføres på en måde, der er så lidt generende for erhvervene som muligt.

Som lovforslaget er udformet, er det forudsat, at der, forinden der udarbejdes detaillerede regler for tilsyn og kontrol, skal forhandles med de pågældende fagministre, og jeg anser det for en selvfølge, at de forskellige erhvervsorganisationer får lejlighed til at udtale sig, forinden der fastsættes kontrolregler, som angår deres interesser. Der er heldigvis i de senere år sket meget betydelige fremskridt i retning af mere renlighed og orden ved produktion og omsætning af levnedsmidler, men det må også erkendes, at ikke alle ledere af levnedsmiddelvirksomheder er lige omhyggelige og samvittighedsfulde, og det er disse uheldige forhold, lovforslaget tilsigter at forbedre. Jeg håber, at der ved fornuftig praktisering af loven vil være mulighed for at få erhvervenes gode medvirken til opnåelse af yderligere fremskridt med hensyn til at bringe levnedsmidlerne frem til forbrugerne i så ren og sund en tilstand som muligt.

I anledning af de bemærkninger, der er gjort om bestemmelserne i § 15, hvorefter indenrigsministeren kan påbyde, at der i nærmere bestemte områder ved tillæg til sundhedsvedtægten indføres mælkekontrol, skal jeg udtale, at motiveringen herfor er at muliggøre nogen kontrol med konsummælk, som udbydes til salg i kommuner, hvori der ikke allerede er påbudt kontrol, men hvori kontrol skønnes påkrævet, enten fordi kommunen er tæt bebygget, eller fordi der midlertidig opholder sig mange mennesker, feriegæster, tørvearbejdere, brunkulsarbejdere o. s. v., altså forhold, hvorved der sker en væsentlig forøgelse af den normalt bosiddende befolkning, medens det ellers ikke ville være rimeligt, at den pågældende kommune under hensyn til sin normale befolknings-tæthed skulle have de omfattende kontrolbestemmelser.

Om bestemmelserne i § 12, stk. 3, om varmebehandling af konsummælk gælder det, at disse bestemmelser efterhånden er